

opusdei.org

# 12 frågor om Opus Dei, 12 svar av S:t Josemaría

Olika frågor från journalister om Opus Dei, som grundaren, den helige Josemaría Escrivá, har svarat på, och som publicerats i boken Samtal med Josemaría Escrivá (1968).

2019-07-04

1. Hur och varför grundande du Opus Dei?
2. Vilken är Opus Deis huvudsakliga uppgift och mål?

3. Några gånger har du talat om Opus Dei som en “oorganiserad organisation”. Skulle du kunna förklara innebörden i detta uttryck för våra läsare?

4. Hur har Opus Dei utvecklats och förändrats sedan dess grundande?

5. Hur ser du på Opus Deis framtid de kommande åren?

6. Visst har väl Opus Dei en ekonomisk och politisk agenda?

7. Är det möjligt att tänka sig att Opus Dei har något samband med de aktiviteter och poster som några av dess medlemmar har i företag eller andra grupper med visst inflytande?

8. Det har ibland hävdats att Opus Dei är organiserat som ett hemligt sällskap. Hur ska man se på påståendet om hemlighetsmakeri i Opus Dei?.

9. Vilken måttstock använder du för att mäta Opus Deis framgång?

10. Ibland menar man att de förhållanden som rådde i Spanien under 1940-1970-talen bidrog till Opus Deis utveckling. Kan du hålla med om det?

11. Om det är sant att varje medlem är lika fri som vilken annan människa och kristen som helst för att ha och uttrycka sina egna uppfattningar, hur förklarar du då den uppfattning som finns om Opus Dei, att den har mycket väldefinierade uppfattningar i samhällsfrågor?

12. Vilken plats har Opus Dei i ekumeniken?

## **Frågar och svar**

**1. Hur och varför grundande du Opus Dei?**

Varför det blev till? Den enda förklaringen till verk som föds ur Guds vilja, är att han vill använda dem för att uttrycka sin vilja att frälsa alla människor. Alltifrån det första ögonblicket har Verket varit universellt, *katolskt*. Det föddes inte för att erbjuda en lösning för tjugotalets Europa och dess konkreta problem, utan för att tillkännage för män och kvinnor i alla länder, från alla samhällsskikt, folkslag och modersmål, från alla civilstånd — gifta, ogifta, änkemän, änkor eller präster — att de förbehållslöst kan älska och tjäna Gud utan att lämna sitt vanliga arbete, sina familjer och umgänget med vänner och bekanta.

Hur det grundades? Utan något som helst mänskligt medel. Det enda jag hade var mina 26 år, Guds nåd och ett gott humör. Verket föddes litet: det var ju bara ett uttryck för en ung prästs iver att göra det som Gud ville att han skulle göra.

*Samtal med Josemaría Escrivá,*  
*nr. 32*

**2. Vilken är Opus Deis  
huvudsakliga uppgift och mål?**

Opus Deis mål är att uppmuntra människor ur alla samhällsgrupper att söka helighet mitt i världen. Med andra ord vill Opus Dei hjälpa människor som lever mitt i världen, mannen på gatan att leva ett fullödigt kristet liv utan att för den skull behöva ändra sina livsomständigheter, sitt arbete, sina jordiska förhoppningar och ambitioner.

Som jag skrev för många år sedan: man skulle kunna säga att Opus Dei är lika gammalt och lika nytt som Evangeliet. Det handlar om att påminna de kristna om de underbara ord som står att läsa i Första Moseboken: Gud skapade människan till att arbeta. Vi vill efterlikna Kristus, som levde nästan hela sitt liv

på jorden som hantverkare i en liten by. Arbetet är inte bara ett av de högsta mänskliga värdena med vilket människan bidrar till samhällets utveckling, det är en väg till helighet.

Om man vill ha något att jämföra med för att förstå Opus Dei kan man tänka på de första kristna. De tog sin kristna kallelse på allvar och strävade uppriktigt efter att uppnå den helighet som de blivit kallade till genom dopet, denna enkla och samtidigt upphöjda verklighet. Utåt sett var det inget som skilde dem från övriga medborgare. På samma sätt är Opus Deis medlemmar vanliga människor. De arbetar som alla andra och lever mitt i världen precis vem som helst. De är kristna medborgare som helt och fullt vill motsvara trons krav.

***Samtal med Josemaría Escrivá, nr. 24***

**3. Några gånger har du talat om Opus Dei som en “oorganiserad organisation”. Skulle du kunna förklara innebörden i detta uttryck för våra läsare?**

Jag menar att vi i vårt apostolat lägger största och grundläggande vikt vid den enskildes spontanitet och vid dennes fria och ansvarstagande initiativ, ledd av Anden, inte vid organisatoriska strukturer och toppstyrd taktik.

Vi har naturligtvis ett minimum av organisation, vilket i vårt fall innebär en central styrelse med säte i Rom, som alltid handlar kollegialt, och i de olika länderna regionalstyrelser, också de kollegiala, som förestås av en *consiliarius*. Men dessa organ har praktiskt taget en enda uppgift: att tillhandahålla medlemmarna den andliga hjälp som är nödvändig för deras andliga liv samt lämplig andlig, teologisk och mänsklig utbildning.

Sedan är det dags för fågelungarna att lämna boet! Med det vill jag säga att de kristnas uppgift är att helga alla mänskliga stigar, eftersom de alla bär avtryck av Guds fotspår.

### ***Samtal med Josemaría Escrivá, nr. 19***

#### **4. Hur har Opus Dei utvecklats och förändrats sedan dess grundande?**

Sedan första början har Opus Deis enda mål varit det jag just beskrivit: att medverka till att det mitt i världen finns män och kvinnor av alla folkslag av olika social bakgrund som vill älska och tjäna Gud och medmänniskorna i och genom sitt vanliga arbete. Alltsedan Opus Deis grundades år 1928 har jag predikat att helighet inte är något för några få utvalda, utan att alla jordiska stigar, alla civilstånd, alla yrken och alla hederligt utförda uppgifter kan helgas. Livet i Verket har hjälpt mig att fördjupa och nyansera min



förståelse för detta budskaps rika och varierade innebörd. Verket var litet vid födelsen och har växt till sig gradvis som en levande organism som utvecklas under historiens gång.

Men Opus Deis målsättning och syfte har inte förändrats, och kommer inte heller att förändras hur mycket samhället än ändrar sig. Opus Deis budskap är att allt ärligt arbete under alla omständigheter kan helgas.

Idag finns alla yrkeskategorier representerade i Verket. Inte bara läkare, advokater, ingenjörer och konstnärer, utan också murare, gruvarbetare, bönder. Vi har allt från filmregissörer och jetpiloter till fashionabla frisörer. Det är naturligt för Opus Deis medlemmar att hänga med i utvecklingen och att förstå den moderna världen. Tillsammans med sina likar, dvs. övriga medborgare,

är de en del av sin samtid och bidrar till dess modernitet.

I ljuset av Opus Deis anda var det sannerligen en stor glädje för oss när Andra vatikankonciliet högtidligt förklarade att Kyrkan inte avvisar den värld som den lever i och inte heller dess framåtskridande utveckling, utan att den förstår och älskar den. Dessutom är Verkets medlemmar väl medvetna om att de på samma gång tillhör Kyrkan och samhället, och att de i full frihet individuellt måste ta sitt ansvar som kristna och som medborgare.

## ***Samtal med Josemaría Escrivá, nr. 26***

### **5. Hur ser du på Opus Deis framtid de kommande åren?**

Opus Dei är ännu mycket ungt. Trettionio är för en institution av detta slag endast en början. Vår uppgift är att samarbeta med alla

andra kristna i det stora uppdraget att vittna om Kristi evangelium, att påminna om att det kan fylla varje mänsklig livssituation med ny kraft. Det arbete som väntar oss är ofantligt. Det är ett hav utan stränder, för så länge det finns människor på jorden kommer det att finnas någon typ av arbete som människorna kan offra åt Gud och helga sig med, hur mycket produktionsformer än må förändras. Med Guds hjälp vill Opus Dei lära dem hur deras arbete kan bli ett tjänande av alla människor, från olika social bakgrund, ras eller religion. Genom att tjäna människor på detta sätt kommer det att tjäna Gud.

*Samtal med Josemaría Escrivá, nr. 57*

**6. Visst har väl Opus Dei en ekonomisk och politisk agenda?**

Varje medlem har där full frihet att tänka och handla som han finner bäst. I alla samhällsfrågor äger Verkets medlemmar full frihet. I Opus Dei ryms alla politiska, kulturella, sociala och ekonomiska inriktningar som är förenliga med ett kristet samvete.

Själv diskuterar jag aldrig politik. Mitt uppdrag som präst är uteslutande av andlig art. Och även om jag någon gång skulle uttrycka en mening om ett världsligt problem, så skulle de övriga medlemmarna inte vara förpliktigade att följa den.

### ***Samtal med Josemaría Escrivá, nr. 48***

**7. Är det möjligt att tänka sig att Opus Dei har något samband med de aktiviteter och poster som några av dess medlemmar har i företag eller andra grupper med visst inflytande?**

Absolut inte. Opus Dei lägger sig överhuvudtaget inte i politik, utan ställer sig helt utanför varje politisk, ekonomisk, ideologisk eller kulturell gruppering eller inriktning. Jag upprepar: Opus Deis mål är uteslutande av andlig eller apostolisk karaktär. Det enda som krävs av medlemmarna är att de lever som kristna och att de försöker leva upp till Evangeliets ideal. Därför vill man absolut inte lägga sig i världsliga angelägenheter. Om någon inte förstår detta beror det kanske på att han inte förstår vad personlig frihet innebär eller på att han är oförmögen att skilja mellan de uteslutande andliga mål för vilka Verkets medlemmar sluter sig samman och det enorma område för mänsklig aktivitet (ekonomi, politik, kultur, konst, filosofi etc) inom vilket var och en åtnjuter fullständig frihet och handlar under eget ansvar. Från allra första början när de börjar lära känna Verket, är alla medlemmar

fullt medvetna om sin individuella frihet. Om någon av dem skulle försöka pådyvla de andra sina politiska åsikter, eller försöka utnyttja dem för egna intressen skulle de genast sätta sig emot den personen och utesluta honom. Respekt för medlemmarnas frihet är ett väsentligt villkor för Opus Deis själva existens. Om vi inte hade den skulle ingen vilja komma till oss. Vad mera är: Opus Dei har aldrig blandat sig i politik och med Guds hjälp kommer vi aldrig göra det. Men om det skulle hända så vore jag den förste att motsätta mig det.

*Samtal med Josemaría Escrivá, nr. 28*

**8. Det har ibland hävdats att Opus Dei är organiserat som ett hemligt sällskap. Hur ska man se på påståendet om hemlighetsmakeri i Opus Dei?**

Alltsedan 1928 har jag förkunnat att helighet inte är förbehållen ett fåtal utvalda och att alla jordens stigar kan gudomliggöras. Kärnan i Opus Deis anda är det vardagliga arbetets helgelse. Fördomen att lekmännens uppgift inskränker sig till att hjälpa prästerna i det kyrkliga apostolatet måste avlägsnas ur människors sinne. Vi måste framhålla vikten av att människan får uppleva sin personliga frihet, som Kristus har vunnit åt henne, för att uppnå sitt övernaturliga mål. För att förkunna detta och lära ut hur det kan omsättas i praktik har jag aldrig behövt ta till hemlighetsmakeri. Verkets medlemmar avskyr hemlighetsmakeri, eftersom de är vanliga troende och inte skiljer sig från de andra: när de bli medlemmar i Opus Dei ändras deras ställning i samhället inte. Det skulle bära dem emot att ha en skylt på ryggen med texten: "Må alla veta att jag vill tjäna Gud." Det skulle varken vara

lekmannamässigt eller sekulärt. Men var och en som känner dem och umgås med dem vet att de tillhör Verket, för även om de inte basunerar ut det, så döljer de heller det inte.

### ***Samtal med Josemaría Escrivá, nr. 34***

Det är lätt att få information om Verket. I alla länder arbetar vi i dagsljus och med de statliga och kyrkliga myndigheternas juridiska godkännande. Föreståndarnas namn och våra apostoliska verk är allmänt kända. Den som vill veta mer om Verket möter inga hinder: han behöver bara ta kontakt med föreståndarna eller vända sig till något av våra kooperativa verk. Ni själv kan bekräfta att Opus Deis föreståndare och de informationsansvariga inom Opus Dei aldrig försummar att stå till journalisternas tjänst, de svarar på



frågor och tillhandahåller skriftlig information.

Varken jag eller någon av Opus Deis medlemmar förväntar oss att alla skall förstå oss eller dela vårt andliga ideal. Jag älskar friheten mycket och vill att var och en skall följa den väg som är hans egen. Men det är självklart att även vi äger den grundläggande rätten att bli respekterade.

## ***Samtal med Josemaría Escrivá, nr. 30***

### **9. Vilken måttstock använder du för att mäta Opus Deis framgång?**

När ett företag är av övernaturlig art är *framgång* eller *misslyckande* i ordens vanliga bemärkelse inte särskilt viktigt. Redan den helige Paulus sade till de kristna i Korint att det i fråga om det andliga livet är Guds uppfattning som räknas och

inte vad vi själva eller andra tänker om oss.

Det är otvivelaktigt så att Verket idag har spridit sig över hela världen, det omfattar män och kvinnor av 70 olika nationaliteter. Uppriktigt sagt så är det något som förvånar också mig. Jag kan inte finna någon mänsklig förklaring förutom att det är Guds vilja. *Anden blåser var den vill* och använder sig av vem den vill för att helga människor. Allt detta ger mig anledning att ödmjukt frambara mina tacksägelser till Gud och be om nåden att alltid få tjäna honom.

Ni frågade mig också med vilken måttstock jag mäter denna framgång. Svaret är mycket enkelt: med helgelsens, på helgelsens frukter.

Opus Deis viktigaste apostolat är det vittnesbörd medlemmarna ger genom sina liv, genom samtal med varje människa de möter i det

vardagliga livet, med vänner och arbetskamrater. Vem kan mäta den övernaturliga effektiviteten i detta tysta och ödmjuka apostolat? Den hjälp vi får från en lojal och seriös vän eller det inflytande en god mor utövar över sin familj är omöjliga att värdera.

Men kanske gäller Er fråga de apostolat som Opus Dei utför genom de kooperativa verken. Ni kanske menar att man där kan mäta resultaten utifrån en så att säga mänsklig och teknisk synvinkel. Det är ju möjligt att mäta om en yrkesskola verkligen lyckats med uppgiften att främja arbetarnas sociala utveckling, eller om ett universitet ger sina elever lämplig kulturell och yrkesmässig utbildning. Om det är detta arbete Ni avser så vill jag svara att en del av förklaringen till det goda resultatet är att de personer som deltar i detta apostoliska arbete är yrkesmän och -

kvinnor som förbereder sig väl för uppgiften att undervisa andra i det som är deras egna yrken. Detta betyder bl. a. att man inte går efter en på förhand given mall utan tar hänsyn till behoven i just det området och anpassar verksamheten till de rådande omständigheterna.

Men jag upprepar att Opus Dei inte primärt är intresserat av arbetets effektivitet ur en rent mänsklig synvinkel. Om arbetet kröns med framgång eller inte beror, förutom på att arbetet är väl utfört, på att det hjälper de inblandade att älska Gud mer. Framgången beror också av att de inblandade får uppleva broderskapet till medmänniskorna och att de manifesterar det i ett oegennyttigt tjänande av mänskligheten.

***Samtal med Josemaría Escrivá, nr.  
31***

**10. Ibland menar man att de förhållanden som rådde i Spanien under 1940-1970-talen bidrog till Opus Deis utveckling. Kan du hålla med om det?**

Det är få länder som har varit mindre tillmötesgående än Spanien. Fastän det smärtar mig att behöva säga det, eftersom jag älskar mitt hemland, så är Spanien det land där det kostat mest arbete och lidanden att få Verket att slå rot. Knappt hade Verket fötts, förrän det stötte på motstånd från dem som var fiender till individuell frihet och från många andra som envist höll fast vid traditionella idéer och därför inte kunde förstå sig på Opus Deis medlemmars sätt att leva som vanliga medborgare som strävar efter att leva sin kristna kallelse fullt ut.

Inte heller de kooperativa apostoliska verken har mött någon

större förståelse i Spanien.

Regeringar i länder där majoriteten av invånarna inte är katoliker har varit frikostigare än den spanska staten med att stödja vår verksamhet som syftar till utbildning och karitativ hjälp. Det understöd som Opus Deis kooperativa inrättningar liksom andra liknande verksamhet får av olika regeringar är inte ett privilegium utan bara ett erkännande av den samhälleliga funktion man har, och av de besparingar de innebär för statskassan.

Under sin expansion över hela världen har Opus Deis anda vunnit omedelbar genklang och vi har blivit mycket väl mottagna överallt. Om man mött svårigheter så har det varit på grund av de falska rykten som uppkommit just i Spanien, hopdiktade av spanjorer i vissa bestämda sektorer av det spanska samhället. Främst handlar det om

den internationella organisation som jag förut nämnde, men det verkar vara ett avslutat kapitel och jag hyser inte agg mot någon. Dessutom finns det några människor som inte förstår sig på pluralism och tycker om att uppträda som en sluten grupp. De har ett trångsynt och totalitärt synsätt och använder sitt anseende som katoliker för politiska syften. En del av dem verkar av någon obegriplig anledning finna ett nöje i att attackera Opus Dei, kanske beror det på falska mänskliga resonemang. Eftersom de har gott om ekonomiska resurser — de spanska skattebetalarnas pengar — lyckas dem med att få stort utrymme i viss press.

Jag är medveten om att Ni vill att jag nämner konkreta personer och institutioner, men jag hoppas att Ni förstår varför jag inte gör det. Varken min eller Verkets uppgift handlar om politik: min uppgift är att be. Jag vill

inte säga någonting som skulle kunna tolkas som politisk inblandning. Faktum är att jag helst skulle slippa tala om saken. I fyrtio år har jag hållit tyst, och om jag nu säger något är det för att jag har en plikt att avslöja den falska och förvridna bild som har getts av vår uteslutande andliga verksamhet. Och av den anledningen avser jag att i framtiden tala om saken, med ännu större tydlighet om det skulle krävas, även om jag har hållit tyst fram till nu.

Men för att gå tillbaka till huvudfrågan. Om många personer från olika sociala skikt, i Spanien och övriga världen, beslutar sig för att följa Kristus med hjälp av Verket och genom att leva dess anda, så finns inte förklaringen i den omgivande miljön eller i yttre faktorer. Detta bevisas av att de människor som så tvärsäkert hävdar motsatsen, ser sitt eget medlemsantal minska, trots att



de yttre faktorerna är desamma. Ur ett mänskligt perspektiv kanske en del förklaring står att finna i att de har ett grupptänkande, medan vi inte tar ifrån någon den personliga friheten.

Om Opus Dei är väl utvecklat i Spanien (såväl som i flera andra länder) kan det bero på att vårt andliga arbete började där för fyrtio år sedan, och att det spanska inbördeskriget och det andra världskriget tvingade oss att skjuta upp expansionen till andra länder. Hursomhelst vill jag tillägga att vi spanjorer sedan flera år tillbaka är i minoritet i Verket.

Jag vill inte att Ni skall tro att jag inte älskar mitt land och att jag inte är uppriktigt glad över det arbete som Verket utför där. Men det är tråkigt att behöva konstatera att det finns människor som sprider felaktig

information om Opus Dei och Spanien.

***Samtal med Josemaría Escrivá, nr. 33***

**11. Om det är sant att varje medlem är lika fri som vilken annan människa och kristen som helst för att ha och uttrycka sina egna uppfattningar, hur förklarar du då den uppfattning som finns om Opus Dei, att den har mycket väldefinierade uppfattningar i samhällsfrågor?**

Jag tror inte att den åsikten är så utbredd som Ni påstår. Många internationellt ansedda tidningar har erkänt att det råder pluralism bland Opus Deis medlemmar.

Det stämmer att det finns människor som fortsätter att hävda den felaktiga uppfattning som Ni nämner. Det är möjligt att en del av dem av olika anledningar har

framfört den mot bättre vetande. I många andra fall handlar det om oförstånd till följd av bristande information. Och om en del personer är felinformerade och dessutom inte tillräckligt intresserade för att ta kontakt med Opus Dei för att få förstahandsinformation, är det inte konstigt om de tillskriver Verket som helhet några enskilda medlemmars uppfattningar.

I själva verket kan ingen som vet något om spanska förhållanden förneka att det råder en äkta pluralism bland Verkets medlemmar. Ni kan säkert själv ge flera exempel på detta.

En annan faktor kan vara en undermedveten fördom hos personer som har en ”enpartimentalitet” i politiska och andliga frågor. De som har denna mentalitet vill att alla ska tänka som de, och de har svårt att tro att det

finns människor som kan respektera andra människors frihet. De tillskriver Opus Dei samma monolitiska karaktär som utmärker deras egna grupperingar.

## *Samtal med Josemaría Escrivá, nr. 50*

### **12. Vilken plats har Opus Dei i ekumeniken?**

I fjol berättade jag för en fransk journalist om ett möte med Johannes XXIII och denna anekdot har — enligt vad jag fått mig berättat — rönt ett visst eko även i publikationer som ges ut av de från oss skilda bröderna. Rörd av den Helige fadern Johannes XXIII:s vänliga och faderliga sätt sade jag till honom: ”Helige fader, i vårt Verk har alltid alla människor, katoliker eller ej, varit välkomna. Det är inte av Ers Helighet som jag lärt mig ekumenik!” Han skrattade för han visste att den heliga Stolen 1950 hade givit Opus

Dei tillåtelse att låta icke-katoliker och t.o.m. icke-kristna bli medarbetare.

Det är i själva verket så att många av de från oss skilda bröderna attraheras av Opus Deis anda och deltar i vårt apostolat. Bland dessa finner vi även pastorer och biskopar från olika samfund. Och allteftersom kontakterna ökar får vi ta emot fler och fler tecken på tillgivenhet och hjärtligt samförstånd. Detta beror på att Opus Deis medlemmar har som mål att sätta dopets åtaganden och krav i centrum för sin spiritualitet.

En strävan att söka kristen fullkomlighet och att utöva apostolat genom att helga det egna yrkesarbetet. Att leva mitt i världen och respektera dess särart, men med en kontemplativ själs anda och kärlek. Det företräde vi ger individen i vår apostoliska organisation, den Helige Andes verkan i vår själ,

frihetens värdighet som är grundad i den kristnes gudomliga barnskap, försvaret av det legitima fria initiativet inom ramen för respekten för det allmänna bästa (i kontrast till den monolitiska och institutionaliserade uppfattningen av lekmannens apostolat). Dessa och andra aspekter av vårt sätt att vara och handla utgör en kontaktyta med våra skilda bröder. Här finner de många av de teologiska förutsättningar som vi katoliker sätter så mycket välgrundat ekumeniskt hopp till, satta i praktik.

***Samtal med Josemaría Escrivá, nr. 22***

[www.josemariaescriva.info](http://www.josemariaescriva.info)

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/article/12->

fragor-om-opus-dei-12-svar-av-s-t-  
josemaria/ (2025-03-27)